

КАТЕРИНА РАДЕНКО:

«Будемо підтримувати й допомагати – це наша робота, яку обрали за покликом серця»

5

НА ПОЛТАВЩИНІ ЗРОСТАЄ КІЛЬКІСТЬ ВИПАДКІВ COVID-19

2

МОЛОДІЖНА РАДА «PROGRESS UA» ОРГАНІЗУВАЛА СУБОТНИК

3

Решетилівщина

#38(228) від 22 вересня 2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

З НАГОДИ
ПРОФЕСІЙНОГО
СВЯТА У ГРОМАДІ
ВІДЗНАЧИЛИ
РЯТІВНИКІВ

2

У ГРОМАДІ
ПОНОВЛЮЮТЬ
ПІДВЕЗЕННЯ ДІТЕЙ
ДО ШКОЛИ

3

АПТЕКА #1:

«Ми не просто
відпускаємо ліки,
та й аптека – це не
магазин, а заклад
охорони здоров'я»

9

ЗСУ ВИТИСКАЄ ВОРОГА З УКРАЇНСЬКИХ МІСТ І СІЛ

Вересневий Харківський контрнаступ неабияк надихнув не лише українське суспільство. Світ затамував подих, спостерігаючи за стрімкими атакуючими діями ЗСУ, котра звільнила Харківщину, вийшовши на кордон із росією, а нині тисне ворога на півночі Луганської області. Єдине, що може росія протиставити натиску українських захисників, – це вже звичний терор мирного

населення та обстріл цивільної інфраструктури. Отак минулого тижня рашисти завдали ракетного удару по Кривому Рогу, намагаючись підірвати греблю, залишити місто без води і підтопити житлові мікрорайони. На щастя, це не вдалося і наслідки удару швидко ліквідували.

Цього понеділка увечері американські сенатори обговорювали наступальні успіхи українських Збройних сил на

закритому брифінгу. А в той час, коли верстатиметься свіжий номер нашого видання, президент Володимир Зеленський виступатиме онлайн на Генасамблеї ООН у Нью-Йорку. Про що саме він говоритиме перед делегатами зі всіх куточків планети, чому росія намагалася завадити цьому виступу, чим Ізюм вжахнув цивілізований світ – детальніше про це читайте на 6-ій сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатний індекс –
60841
(24 грн на місяць)

У громаді з нагоди професійного свята відзначили рятівників

Напередодні професійного свята — Дня рятівника (відзначається 17 вересня) — у Полтаві відбулися урочистості, під час яких керівники області привітали та вручили відзнаки працівникам ДСНС. Наші рятівники разом із збройними силами щодня протистоять ворожій агресії.

Серед кращих представників професії і наш земляк — начальник караулу 10 ДПРЧ (м. Решетилівка) 1 ДПРЗ (м. Полтава) ГУ ДСНС України у Полтавській області Сергій Манько.

Його нагороджено відомчою нагородою ДСНС України — нагрудним знаком — «Знак пошани». Сергій Манько ліквідував наслідки після ворожого обстрілу ТР «Амстор» у Кременчуці.

З нагоди Дня рятівника місцевих працівників ДСНС відзначила також Решетилівська міська рада. В знак професійного свята за героїзм, мужність

і професіоналізм під час виконання завдань грамотами нагородили водія (пожежного автомобіля) КУ «Місцева пожежна охорона Решетилівської міської ради» Олександра Дикопавлєнка, молодшого сержанта служби цивільного захисту, водія 10 ДПРЧ (м. Решетилівка) Олександра Касая, старшину служби цивільного захисту, водія 10 ДПРЧ 10 (м. Решетилівка) Сергія Маковика та капітана служби цивільного

захисту, провідного інспектора відділу запобігання надзвичайним ситуаціям Полтавського РУ ГУ ДСНС України в Полтавській області Антона Сальнікова.

З привітаннями і вдячністю за відважність, безсумнівну відданість справі і героїзм до рятівників звернулася секретар Решетилівської міської ради Тетяна Малиш.

Юлія ГРИНЧЕНКО

Комунальники працюють над впорядкуванням паркових зон міста

Щодня на варті чистоти і порядку у місті стоять працівники комунального підприємства «Ефект». Ліквідація сміттєзвалищ, прибирання вулиць, очищення паркових зон від сухою та опалого листя, боротьба з чагарниками на кладовищах — це невеликий перелік завдань, які виконують комунальники майже щотижня.

Цього тижня працівники комунального підприємства займаються впорядкуванням зелених зон Решетилівки. Зокрема продовжують підготовку багаторічних рослин до зимового періоду. Майже щодня у центральних парках Решетилівки займаються обрізанням, підживленням і розсаджуванням зелених насаджень. Разом із цим приводять

до ладу клумби, які є окрасою та родзинкою Решетилівки.

До цих традиційних клопотів додалося ще й звільнення вулиць, пішохідних доріжок та зелених зон від опалого листя. Поступово комунальники займаються збиранням листя та сухою, щоб паркові зони мали охайний та доглянутий вид.

Жителі та гості Решетилівки мають змогу милуватися

роботою фонтанів, які невдовзі будуть законсервовані до наступної весни. А поки ще дозволяють погодні умови, то фонтани справно працюють згідно графіку. Їх роботу та чистоту також підтримують працівники КП «Ефект», які регулярно перевіряють справність та очищують від забруднень.

Віта ШАФОРОСТ

На Полтавщині зростає кількість випадків COVID-19: жителі громади можуть зробити щеплення для профілактики

Минулого тижня на Полтавщині зареєстрували 1 тисячу 333 людини з коронавірусною хворобою. Про це повідомив Полтавський обласний центр контролю та профілактики хвороб 19 вересня. За період з 12 по 18 вересня в області одужали 512 пацієнтів з COVID-19. У Кременчуці зафіксували смерть одного хворого з важким перебігом інфекції.

У Решетилівській громаді з 1 вересня зареєстровано 20 нових випадків COVID-19. Всього від початку пандемії зафіксовано 2555 випадків захворювання. Станом на 19 вересня, на стаціонарі Решетилівської центральної лікарні лікується одна людина, ще 16 — амбулаторно. Окрім цього, Решетилівський Центр ПМСД проводить постійну вакцинацію для всіх бажаючих. У наявності вакцина CoronaVac. Вакцинуватися

в КНП «Решетилівський центр ПМСД» можуть всі громадяни, незалежно від їх укладених декларацій, та від території, де були укладені ці декларації. Режим роботи: з 8:00 до 14:00.

Додамо, що Міністерство охорони здоров'я затвердило наказ №1586, який запроваджує зміни щодо вакцинації проти COVID-19. Про це на брифінгу розповів заступник міністра охорони здоров'я — головний державний санітарний лікар Ігор Кузін. Щоб якомога більше людей могли захистити себе, дозволили другу дозу всім охочим, рядять її робити людям із хронічними захворюваннями та людям віком 60+. Друга бустерна доза дозволяють всім повнолітнім з інтервалом щонайменше 4 місяці після першої бустерної дози.

Михайло ЧУБ

Решетилівські волонтери зібрали кошти на тепловізор: наступна потреба — автомобіль для захисників

Нещодавно до Решетилівського волонтерського центру звернувся житель села Хоружі військовий Олег Сипало з потребою у тепловізорі. Наш земляк боронить країну на Херсонському напрямку. Невдовзі волонтери, за підтримки усіх небайдужих, зібрали необхідну суму у розмірі 44 тисячі гривень та придбали прилад нічного бачення на передову.

«Дякуємо всім, хто долучився! Велика подяка особисто Олегу, який компенсував різницю, що не вистачало. Тепловізор Олег Сипало отримав і передавав слова вдячності всім нам за допомогу. Дана модель нами була обрана серед декількох по найкращому співвідношенню ціна/якість. Також відправили тепловізор разом з іншою військовою амуніцією для мого двоюрідного брата Горобця Дмитра Миколайовича, який зараз на Харківщині. Але в нього ситуація змінюється щодня, тому віримо що встигне забрати передачу до передислокації», — зазначає волонтер Андрій Горобець.

За словами волонтерів, наступна незакрита потреба — це збір коштів на автомобіль для Юрія Порубенського, який проходить службу на Донецькому напрямку. Усі, хто мають змогу і бажання підтримати захисників, можуть перерахувати кошти на рахунок волонтерів — 4441114456676665.

«Цим питанням займається Олександр Джери́па, автомобіль викуплено, але залишається збирати близько 1500 USD, адже авто вийшло дорожче запланованого бюджету», — додає волонтер.

Віктор БЛОКІНЬ

люди / події / факти

За ініціативи «Progress UA» екоактивісти Решетилівки зібрали близько 300 кг сміття

Минулої суботи молодіжна рада «Progress UA» організувала і провела в Решетилівці суботник з нагоди Всесвітнього дня прибирання.

Захід на користь нашого прекрасного і мальовничого міста провели за підтримки руху *Let's do it, Ukraine*. Долучитися до нього учасники молодіжки запрошували у соцмережах.

Загалом до колективного прибирання приєдналися понад 20 небайдужих Решетилівців. Знаково, що взяти участь у суботнику виявили бажання люди різного віку.

Спільними зусиллями учасники акції навели лад у лісовій зоні, що знаходиться поблизу багатofункціональної спортивної локації нашого міста, що поблизу Решетилівського професійного аграрного ліцею імені І. Г. Боровенського.

Не зважаючи на дощовий прогноз погоди, Всесвітній день прибирання таки відбувся. Учасникам суботникам вдалося очистити від сміття, поліетилену, пластмаси, битого скла і пляшок значну територію лісу. Разом екоактивісти Решетилівки зібрали 270 кілограмів сміття.

Новина радісна і заслуговує похвали для молодого покоління. Але прикрість полягає в тому, що хтось все ж приносить увесь цей

непотріб до зон відпочинку, лісових насаджень, та в інші місця — аби з двору.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У громаді поновлюють підвезення дітей до школи

На початку нового навчального року у Решетилівській громаді постала проблема з підвезенням учнів до закладів освіти. Причина єдина — закупівля палива. Усі процедури закупівлі були проведені міською радою вчасно, але працюючи в особливому режимі в умовах воєнного

стану визначено черговість розрахунків органів казначейства, які здійснюють платежі. У результаті цього, певний час шкільні автобуси не мали пального, щоб здійснювати регулярне підвезення учнів громади із віддалених населених пунктів до навчальних закладів.

«Із серпня оплата за паливо не здійснювалася, тому придбати паливо було неможливо. Деякі шкільні автобуси з початку нового навчального року все-таки мали змогу їздити за рахунок палива, яке лишилося з попереднього навчального року, тому підвезення в деяких школах тривало ще кілька днів. Лише 19-го вересня оплата нарешті пройшла, а тому через день-два всі шкільні автобуси знову в штатному режимі будуть підвозити дітей до школи. Тому зберігаємо спокій і дбаємо разом про безпеку та комфортне навчання наших учнів», — зазначає керівник громади Оксана Дядюнова.

Нагадаємо, що у громаді заклади освіти працюють у форматі онлайн та офлайн. Дистанційне навчання відбувається у тих закладах, де немає належних умов для безпечного перебування школярів та працівників під час повітряних тривог.

Михайло ЧУБ

У Решетилівці видали близько 900 продуктивних наборів для вимушених переселенців

Минулого тижня вимушено переміщені громадяни, які нині проживають у Решетилівській громаді, змогли вчергове отримати продуктивні набори. Видача

допомоги тривала 3 13 по 15 вересня включно.

«За цим разом роздали майже 900 продуктивних наборів (рис, макарони, консерви, олія). Набори були сформовані

таким чином, що один набір на одну родину», — зазначає керівник громади Оксана Дядюнова.

Щоб отримати продукти харчування, при собі необхідно було мати оригінали документів, що посвідчують особу кожного члена родини, або електронні документи в додатку Дія, а також довідки ВПО (оригінали).

Віктор БІЛОКІНЬ

Коротко про головне

Взимку посипатимуть лише найнавантажениші дороги

Агентство місцевих доріг повідомили, що у зв'язку із зупинкою «Артмесолі», яка постачала технічну сіль для посипання доріг взимку, а також із подорожчанням паливно-мастильних матеріалів, прийдешня зима буде складною для автомобілістів. Тому буде обробляти дороги із найбільшим трафіком.

Україна намолотила пшениці у понад два рази більше за річну потребу

Аграрії цього року зібрали 19,2 млн т пшениці, що у більше ніж два рази перевищує обсяги річного внутрішнього споживання.

Також у Міністерстві аграрної політики та продовольства України очікують, що у 2022 році врожай зернових та олійних культур становитиме близько 67 мільйонів тонн.

Про це сказав перший заступник міністра аграрної політики та продовольства Тарас Висоцький.

31 жовтня «мінімалка» зросте на 200 гривень

31 жовтня 2022 року розмір мінімальної зарплати підвищиться на 200 грн й становитиме 6 700 грн. У погодинному вираженні цей показник складатиме 40,46 грн.

У зв'язку з підвищенням мінімальної зарплати, збільшується мінімальний розмір єдиного соціального внеску. Зокрема мінімальний розмір ЄСВ з 01 жовтня становитиме 1 474 грн (6 700/22%), максимальний — 22110 грн. (6 700/15/22%).

Без змін залишиться розмір прожиткового мінімуму: 2 508 грн — загальний показник (на одну особу в розрахунку на місяць).

В Україні остаточно заборонили діяльність «ОПЗЖ»

15 вересня Касаційний адмінсуд у складі Верховного Суду відхилив апеляційну скаргу проросійської політичної партії і таким чином остаточно заборонив її діяльність в Україні, — повідомляє СБУ.

Зазначимо, що рішення про заборону функціонування

«ОПЗЖ» було прийнято на підставі указу президента та рішення РНБО.

Марку «Гадяцьке сафарі» погашено

Поштову марку «Гадяцьке сафарі» — першу війсьну марку Полтавщини — погасили саме у Веприку. На тому місці, де жителі палили ворожу техніку й окупантів.

На марці зображено героїзм жителів громади. Вона повністю народна — ескіз розробляли та обирали самі люди.

Цієї п'ятниці стартує перший тур ЧУ з волейболу «Суперліга-Будінвест»

У першому турі ВК «Решетилівка» гратиме два матчі.

Так, 23 вересня наші хлопці гратимуть з командою «Поліція охорони-ЗУНУ-Динамо».

А 25 вересня з командою «Епіцентр-Подільня».

Посилання на трансляції ігор будуть опубліковані на офіційних сторінках клубу у соцмережах. Та у телеграм-каналі радіо «Релайф» — «Решетилівська кореспонденція».

Решетилівські тенісисти здобули перемоги на обласному чемпіонаті

У Полтаві відбувся чемпіонат Територіальної організації ГО ВФСТ Колос у Полтавській області з настільного тенісу серед юнаків і дівчат 2006 року.

За підсумками змагань серед дівчат перше місце посіла представниця Решетилівської громади Юлія Баран.

Серед юнаків першим став Денис Гончаренко (Решетилівська громада), 2 місце посів Олександр Ландар (ДЮСШ «КОЛОС»). Третім став Дмитро Гончаренко (Решетилівська громада).

У командному заліку тенісисти Решетилівщини вибороли 1 місце.

Юлія ГРІНЧЕНКО

До кінця вересня оголосять переможців конкурсу «Шкільний громадський бюджет Решетилівської міської ради»

У понеділок, 19 вересня, фінішувало голосування за проекти в шкільному громадському бюджеті Решетилівської громади. Загалом, 14 навчальних закладів Решетилівщини долучилися до проекту. На конкурс надійшла 31 учнівська ініціатива. «Шкільний громадський бюджет» — це партнерська ініціатива проекту #DECIDE і громад-партнерів. Вона передбачає співфінансування проектів, розроблених шкільними командами.

Протягом минулого навчального року партнери з «Агенції локальних ініціатив» та «Поруч» провели у громадах-партнерах «DECIDE» серію тренінгів ля шкільних команд. Шкільні команди вчилися писати проекти і презентувати свої ідеї громаді. Метою ініціативи є не лише прагнення навчити дітей бути активними і відповідальними

громадянами, вміти розробляти і втілювати в життя власні проекти, що змінюватимуть життя класу, школи та громади. Після того, як усі проекти були розроблені, їх розмістили на електронній платформі e-DEM. Всього на голосуванні 213 проектів.

Загалом до проекту долучилися три області — це Полтавська, Одеська та Івано-Франківська. Із кожної області доєдналися по кілька громад. Наприклад, із нашого регіону участь у конкурсі беруть 4 територіальні громади: Решетилівська, Терешківська, Білоцерківська та Мачухівська. Після того, як оголосять результати голосування, навчальні заклади, які виграли конкурс, реалізовуватимуть проекти-переможці разом із учителями, керівниками шкіл та місцевою владою. У процесі вони розповідатимуть про свої проекти у соцмережах

на на веб-сайтах партнерах. Крім того, про кожен із реалізованих проектів буде відзнято відео-звіт.

Прикро, що жителі Решетилівщини проявили пасивну позицію до ідей учнівської молоді. Є ініціативи, які на жаль не набрали й 10 голосів, щоб мати змогу конкурувати за кошти на реалізацію своїх мрій. Діти щиро сподівалися, що разом із підтримкою жителів громади, їм вдасться покращити освітнє середовище у своїх навчальних закладах. Але є й такі ідеї, які набрали по кілька сотень голосів. Цьому передувала сильна рекламна кампанія, підтримка батьків, вчителів, максимальне залучення до голосування усіх небайдужих громадян. У правилах проекту вказано, що до 30 вересня мають оголосити переможців, які матимуть фінансування на реалізацію своїх ідей.

Михайло ЧУБ

Цього тижня у громаді відбудеться черговий благодійний ярмарок

У неділю, 25 вересня, у селі Малий Бакай відбудеться благодійний осінній ярмарок. Всі зібрані на ньому кошти будуть передані на потреби наших захисників. Гостів та жителів громади запрошують долучитися до заходу та допомогти у зборі коштів.

«На вас чекає багато смачної випічки, солодощів та домашньої продукції. Дари садів, квіти, молочна продукція, патріотична символіка і багато інших товарів. А також благодійна лотерея із цікавими та несподіваними призами. Гарний настрій даруватимуть дівчата із місцевого самодіяльного колективу. Лотерейні квитки ви можете придбати у місцевих

торговельних точках», — йдеться у повідомленні.

Благодійні ярмарки стали традиційними для Решетилівщини. Окрім того, що торги уже відбулися у центрі громади, кошти збирали також у Покровській, Кукобівській, Піщанській та інших громадах. Наприклад, на крайньому благодійному ярмарку у Піщаному вдалося зібрати понад 11 тисяч гривень. На виручені кошти придбали армійське ліжко для захисника, що вартує понад три тисяч гривень, закупили медичні прилади для військових, «задона-тили» на тепловізор, а також купили для хлопців газові примуси.

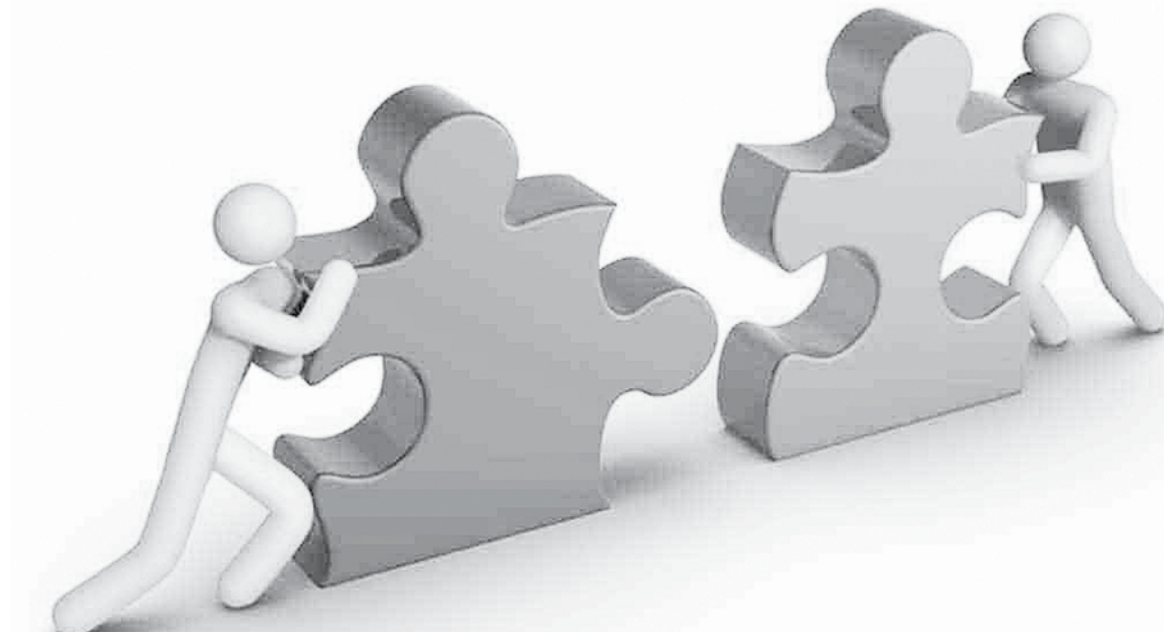
Віта ШАФОРСТ

Соціальна адаптація – одна із базових соціальних послуг, що надається в нашій громаді

Соціальна послуга соціальної адаптації — це комплекс заходів, що здійснюються протягом строку, необхідного для процесу активного гармонійного пристосування осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі осіб похилого віку, осіб з інвалідністю, осіб, які перебували у спеціалізованих або інтернатних закладах, осіб, які відбули покарання у вигляді обмеження або позбавлення волі на певний строк, до змінених умов соціального середовища, спрямованих на усунення/пристосування обмежень життєдіяльності для підтримки соціальної незалежності, збереження та продовження їхньої соціальної активності.

Основні заходи, що становлять зміст соціальної послуги соціальної адаптації передбачають:

- допомогу в аналізі життєвої ситуації, визначенні основних проблем, шляхів їх вирішення;
- залучення отримувача соціальної послуги до вирішення власних проблем, складання плану виходу із складної життєвої ситуації та допомога у його реалізації;
- надання інформації з питань соціального захисту населення;
- представництво інтересів;
- надання психологічної допомоги;

- корекцію психологічного стану та поведінки в повсякденному житті;
- навчання, формування та розвиток соціальних навичок, умінь, соціальної компетенції;
- участь в організації та діяльності груп самопомогі;
- допомогу в зміцненні/відновленні родинних і суспільно корисних зв'язків;
- участь в клубах за інтересами, клубах активного довголіття, університетах третього віку, допомогу в організації денної зайнятості та дозвілля;
- сприяння зайнятості;
- сприяння ресоціалізації отримувача соціальної послуги, який звільнився з місця відбування покарання;
- забезпечення транспортом;
- сприяння в отриманні

інших соціальних послуг і консультацій фахівців відповідно до виявлених потреб.

Зміст та обсяг соціальної послуги для кожного отримувача соціальної послуги визначаються індивідуально залежно від ступеня індивідуальної потреби отримувача соціальної послуги.

Окремим пунктом слід зазначити про соціальну адаптацію молоді, що опинилась у складних життєвих обставинах. У період зростання злочинності (в тому числі і серед неповнолітніх) перед державою гостро постають питання профілактики правопорушень, виправлення поведінки злочинців, їх

ресоціалізації. До цього потрібно підходити ретельно та виважено, тому що неповнолітні складають особливу категорію засуджених.

Закон України «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк» визначає окремі повноваження для органів, що провадять соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю, здійснюють відповідно до законодавства соціальний патронаж молодих осіб, які відбули покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк.

Таким чином фахівці з соціальної роботи Центру надання соціальних

послуг Решетилівської міської ради:

- 1) визначають потреби в наданні соціально-педагогічних, соціально-медичних, соціально-економічних, психологічних, юридичних та інформаційних послуг молодим особам, які відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, а також звільненим від подальшого відбування зазначених видів покарань з підстав, передбачених законом, та забезпечують їх соціальне обслуговування;
- 2) здійснюють у разі потреби соціальний супровід молодих осіб, які відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, а також звільненим від подальшого відбування зазначених видів покарань з підстав, передбачених законом;
- 3) сприяють зміцненню родинних та суспільно корисних зв'язків молодих осіб, які відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, а також звільненим від подальшого відбування зазначених видів покарань з підстав, передбачених законом, здобуттю ними освіти, вирішенню питань трудового і побутового влаштування;
- 4) здійснюють інші повноваження в цій сфері відповідно до закону.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Катерина РАДЕНКО: «Будемо підтримувати й допомагати — це наша робота, яку обрали за покликом серця»

Дбати про ближнього свого, особливо про ближнього літнього віку й часом безпорадного — місія почесна й відповідальна. Тим більше що не кожен готовий звалити собі на плечі такого вантажа й вирішувати не лише власні проблеми, дбати про свою родину, а ще й допомагати чужим і малознайомим людям. Будемо відвертими, під силу така самопожертва не кожному й треба мати велике серце, аби обрати роботу у соціальній сфері. А ще — терпіння, вміння знаходити спільну мову з іншими людьми, чуйність, тактовність, співпереживання і ще чимало рис, якими має володіти соціальний робітник. Усе це — про Катерину Раденко, котра разом зі своїми колегами у Остапівському старостаті опікується літніми земляками. Про специфіку роботи соціального робітника ми й говорили з нашою героїнею.

— Катерино Іванівно, звідки ви родом і як, власне, потрапили у соціальну сферу? Це була ваша перша професія чи соціальним робітником вас зробило життя?

К. Р.: Родом я із села Малинівка Миргородського району. Зростала у багатодітній і дружній родині, нас було четверо — батьки виховували трьох доньок і сина. Тато працював на Дібрівському кінному заводі виконробом, мама — спочатку кухарем у дитячому садочку, а потім у колгоспі в ланці. Дуже важко жилося, проте батьки поставили на ноги всіх дітей, всі отримали освіту. Я закінчила 8 класів і вступила до Полтавського сільськогосподарського технікуму. А до Остап'є потрапила за розподілом 1 квітня 1978 року — приїхала працювати за фахом овочівником. Вдячна за підтримку та науку, адже приїхала сюди молодою 19-річною дівчиною. Власне, 17 років пропрацювала агрономом у місцевому колгоспі. Коли той розпався, влаштувалася спочатку кухарем у будинок для літніх людей, потім працювала у їдальні в бригаді. А у 2005 році нинішній голова Остапівської ветеранської організації Віталій Олексійович Кравченко запропонував, а чому б не спробувати себе у якості соціального робітника. Добре розуміла, що робота з людьми важка, а з літніми — й погів. Та як такого страху й не було. Тим більше, що все життя на різних посадах і в різних царинах пропрацювала з людьми. І отак із 2005-го по 2020 рік включно пропрацювала у Великобагачанському територіальному центрі соціального обслуговування. А з 2021 року після приєднання Остап'я до Решетилівської

міської територіальної громади ми перейшли у Центр надання соціальних послуг при Решетилівській міській раді.

— Чи відрізняється для вас робота і чим у цих двох Центрах?

К. Р.: У обох випадках працюю у рідному Остап'є, обслуговую мешканців своєї громади. Радує той факт, що нинішнє навантаження на соціальних робітників зменшилося. Ми зараз утрюх з колегами обслуговуємо 27 підопічних. До переходу в Решетилівку на одного соціального робітника припадало по 11–12 підопічних. Це було дуже багато. Адже нашим підопічним усім далеко за 80 років. Кожному потрібно не лише щось купити в дім чи зробити щось господарству, а й приділити увагу — добре слово сказати, підбадьорити, вислухати, поспівчувати. І не зважати на те, що в тебе самої погане самопочуття чи настрої не дуже. Буває нелегко, але до людей потрібно йти із посмішкою, з натхненням, із оптимізмом. Тому що якщо ти прийдеш, мов хмара, то й підопічний буде в такому ж настрої — він автоматично передається.

Остап'є декілька років виборювало право приєднатися до Решетилівської громади, а ті, хто цього не хотів, якраз лякали Решетилівкою. Я говорила своїм колегам: коли працювала агрономом, застала п'ятьох голів колгоспів і п'ятьох головних агрономів, але працювала на своїй посаді 17 років при різних керівниках. Бо керівництво змінюється, проте робота лишається і яка вона була у Багачці, така буде й у Решетилівці — ми дбатимемо про своїх підопічних. А з керівництвом просто потрібно знайти спільну мову.

— І вдалося знайти спільну мову?

К. Р.: Звісно. Ми налагодили добрі стосунки із керівництвом

Центру надання соціальних послуг, котре нас підтримує й допомагає. Зазвичай спілкуюся із завідувачкою відділенням соціальної роботи вдома Жанною Сутолою, котра курує роботу соціальних робітників. Щосереди ми звітуємо їй про свою роботу. І до Жанни Олександрівни, і до директора Центру Оксани Хиль можемо звертатися будь-якої миті, коли виникають нагальні питання. З початку повномасштабного вторгнення Оксана Вікторівна тримала з нами тісний зв'язок, телефонувала щодня, підтримують, піклуються і переймаються, аби соціальні робітники були в безпеці. Власне, коли робиш свою роботу добросовісно, виконуєш свої обов'язки, то й проблем не виникає. До слова, нас підтримує не лише керівництво Центру, дуже допомагають староста Сергій Дурицький та діловод Наталія Сенчук — з яким питаннями не зверталася, ніколи не відмовляють у допомозі, співпрацюємо тісно, адже йдеться про благо громади.

— Ваші підопічні — хто вони?

К. Р.: Насправді це люди з різними долями, часто — доволі непростими. Зараз обслуговуємо шестеро земляків з інвалідністю. Інші підопічні — це переважно літні самотні жінки. Є в мене бабуса, якій виповнився 91 рік, вона найстарша на моїй ділянці і в Остап'ї загалом. А так середній вік підопічних — 84–87 років. Всякі бувають нюанси, різні життєві ситуації. Проте завжди налаштовуємося на те, що кожен день потрібно починати ніби з чистого аркуша, навіть якщо вчора були не дуже привітні, то наступного дня згладжуємо всі кути й починаємо з початку. Робота є робота.

— Катерино Іванівно, а що входить у коло обов'язків соціального робітника? З чого починається ваш робочий

день і що доводиться робити у підопічних?

К. Р.: Якщо хто думає, що соціальний робітник — пташка вільна, коли захотів прийти до людини, тоді й прийшов, то це не про нас. Ми працюємо щодня, з 8 ранку до 17.00, маємо годину перерви, субота й неділя вихідні. Працюємо за графіком, тому кожен підопічний знає, коли ми приходимо й що робимо. Мінімум двічі на тиждень навідуємо кожного свого підопічного. Коли йдеться про людей 4 групи рухової активності (котрі можуть пересуватися лише у будинку), то тих навідуємо тричі на тиждень. У нас в обробітку є дві сотки городу. Хоча в бабусів городи й по 40 соток, проте згідно закону ми можемо допомагати саме на такій площі. Укладаємо з кожним підопічним договір, де прописуємо всі обов'язкові пункти, які ми виконуємо. Підопічний обирає, що саме йому потрібно. Для прикладу, йдеться про доставку ліків та продуктів, можемо занести дрова, якщо у будинку немає газового опалення, принести води. Ми також робимо косметичне прибирання у будинку

“

Буває нелегко, але до людей потрібно йти із посмішкою, з натхненням, із оптимізмом. Тому що якщо ти прийдеш, мов хмара, то й підопічний буде в такому ж настрої — він автоматично передається.

й вологе. Наводимо лад у дворі, щоб у наших бабусь та дідусів подвір'я виглядало не гірше, ніж у сусідів. Наш Центр — комунальна установа, так що все унормовано і виконується, відповідно до чинного законодавства. Щомісяця подаємо звіти, які нам підписують наші підопічні — що і як робили, згідно графіку й договору. Наші соціальні робітники дуже акуратні у поведженні з фінансами, адже самі розумієте, що маємо справу з літніми людьми. Я вже й сама інколи забуваю, то про бабусю, старшу років на 20, годі й говорити. Тому ретельно записуємо всі витрати у зошити, підопічні розписуються. Дівчат націлюю, аби з фінансами поводитися відповідально, вели ретельно облік того, що купують. Поки проблем не було. Допомагаємо також оформляти субсидії та соціальні допомоги.

— Ви вже згадували про початок повномасштабного вторгнення. Яким вам особисто запам'ятався той ранок і як довелося заспокоювати своїх підопічних?

К. Р.: Мене 24 лютого розбудив дзвінок о 4.30 ранку. Думала, що у підопічних проблеми, можливо, кому лікар потрібен. Та телефонували племінники з Миргорода, повідомили, що місто бомбили і почалася війна. Емоції тієї миті? Шок і паніка. Не могла повірити в почуте й не знала, за що хапатися — збирала документи, пакувала валізу. Глянула у вікно, у сусіда в будинку засвітилося — він по продукти мав їхати на базу. Зателефонувала йому, підтвердив новини: «Так, війна, Катю». Набрала дітей у Полтаві, доньку розбудила о 6-ранку, та — зятя, а він спросоння: «Що, тещі не спиться». Зараз зять у Збройних силах, на передовій, і пасинок, якого виховувала разом із другим чоловіком, теж. Потім того ж дня поїхала до своїх підопічних. Вони у мене великі молодці, бо підтримали морально, коли була в паніці, не могла ніяк зібратися до купи. Не так за себе переживала, як за дітей і за племінників. Так що мене мої бабусі заспокоювали, а не я їх. Одна з підопічних, 90-річна жінка, лагідно нагримала: «Та ти що, ану візьми себе в руки. Ми ж одну війну вже пройшли, пройдемо й це. Все буде нормально». Прийшла до тяти, бо усвідомила, що отут я вже нічого не зміню. Будемо молитися з вірою, що наші діти повернуться додому з перемогою.

— Ну і про літніх земляків потрібно дбати. Адже в умовах війни вони — одні із найвразливіших.

К. Р.: Саме так. Навколо своїх підопічних ми й гуртуємося. Один одному плече підставляємо, інакше неможливо в умовах війни вижити. Я й дівчат на це націлюю. Тим більше, що робота в нас насправді нелегка, не всі витримують навантаження — хто морального, а хто й фізичного. Зараз колектив молодий, гуртуємося, допомагаємо та підтримуємо одна одну, виручаємо. Якщо потрібно, можемо разом і сажу в хаті потрусити, і побілити, і картоплю разом вибрати, щоб швидше. Колектив у нас справді дружній. До речі, скоро будемо відзначати День людей похилого віку. З цієї нагоди хочу привітати всіх літніх мешканців Решетилівської громади. Побажати насамперед мирного неба. Бо якщо небо буде мирним, то й здоров'я буде, і посмішка й натхнення жити. Ну а ми будемо підтримувати й допомагати — це наша робота, яку обрали за покликом серця.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

Хто з мечем прийде, або Як за 200 днів стати країною-ізгоем і наблизитися впритул до звання головного терориста у світі

Поїздки Володимира Зеленського на фронт для українців вже давно перестали бути новиною. Тому відвідини президентом щойно звільненого Ізюму минулого тижня теж сенсацією не стали. На відміну від росіянців, бо ті аж вклякли, коли Глава нашої держави 14 вересня взяв участь у піднятті державного прапора над міською радою Ізюму і нагородив бійців, які звільняли місто. «Останні місяці вам надзвичайно складно. Тому дуже вас прошу: бережіть себе, бо ви — найцінніше, що в нас є, — звернувся Зеленський до захисників, зауважуючи, що жоден загарбник не зможе підкорити серця українців. — Напевне, можна тимчасово окупувати території нашої держави. Але точно неможливо окупувати наш народ, українських людей».

Рашистів рвало на шматки. Пропагандисти біснувалися: яке мовляв, Зеленський мав право приїздити на Харківщину. Серйозно? Це десь із тієї ж опери, що й вимоги постпреду московії в ООН Небензі повернути росії

військову техніку та боеприпаси, які друга армія третього світу кинула, драпаючи з Харківщини. У ЗСУ ці «скарби» охрестили російським лендлізом, де потрібно, підфарбували — і пустили в діло. А ще у рашистів був культурний шок. Бо їхній так би мовити головнокомандувач, він же бункерний дід, навіть у власній резиденції ближче ніж на 30 метрів до себе за столом нікого не підпускає, не те, щоб у розташування якоїсь військової частини виїхати. Реакцію росіян влучно і саркастично описав колишній активіст і блогер, а нині боєць ЗСУ, котрий воює на самому «передку» Євген Карась: «Пукани русні так запалали від шоку, що можливо зима буде теплішою на 2–3 градуси Цельсія. Характерно, що деякі кадрові службовці ВС РФ у такому шоці, що про візит Зеленського навіть пишуть без матюків. У них просто ступор. На фоні хованок кремлівського карлика візит Зеленського — це такий ляпас росіянам, що вони навіть не знаходять сил матюкатися».

«Це міг бути кожен з нас. Лише тому, що ми українці»

Щоправда українці за звільнений Ізюм не лише раділи. Виявлене там масове поховання закатованих містян, переважно цивільних — жінок, дітей, літніх мешканців Ізюму, цілих родин — просто вжахнуло. Про шоковую знахідку із понад 440 могил 15 вересня повідомив головний слідчий поліції Харківської області Сергій Болвінов. Точна кількість жертв поки що невідома, адже у могилах може бути поховано по декілька людей. Станом на вівторок 20 вересня було ексгумовано понад 150

тіл. За словами спікера Харківської обласної прокуратури Дмитра Чубенка, трагедія на Харківщині у декілька разів масштабніша за Бучу.

Світлини із місця подій — для людей з міцними нервами. На соснових хрестах не скрізь є таблички із іменами та прізвищами. Але ті, що можна прочитати, викликають гнів і лють до нелюдів, які це вчинили. У лісі на околиці Ізюму українців ховали цілими родинами — батько, мати і маленька доня. Чимала частина жертв — це мешканці Ізюму, котрі

загинули під час російських обстрілів міста. Проте чимало й закатованих, понівечених тіл бійців ЗСУ зі слідами тортур, відрізними геніталіями, слідами електричних опіків. Завдяки роботі українських та світових фотографів за кілька днів кадри ексгумованих тіл з Ізюма облетіли весь світ. Найжахливіша із цих світлин стала черговим символом дикості й жорстокості рашистів, а фактично — геноциду українців. Йдеться про фото ексгумованого тіла з ознаками катувань, де на руці загиблого людини

зберігся синьо-жовтий браслет. Після його оприлюднення українці запустили у соцмережах флешмоб, де публікують фото власних патріотичних браслетів з лаконічним підписом «Це міг бути кожен з нас. Лише тому, що ми українці».

«Вже є чіткі докази катувань, знущання з людей. Більше того, є свідчення, що російські солдати, чий позиції були неподалік цього місця, стріляли по похованих просто

для розваги, — прокоментував шоковую знахідку в Ізюмі Володимир Зеленський. — Знайдені катівні, в яких знущалися з мирних жителів окупованих міст і селищ, приміщення, у яких тримали людей — навіть іноземців. Світ повинен на все це відреагувати. Росія повторила в Ізюмі те, що зробила в Бучі. І зараз ми тільки почали дізнаватися повну правду про те, що відбувалося в цій частині Харківщини. Добре, що в структурах ООН уже готують групу працівників, яка побуває в цьому місці біля Ізюма, яка побачить і зможе доповісти усім у системі ООН про те, що робили російські терористи».

ВІЙНА

Про спецтрибунал і стрімке зростання російської непопулярності

Створення спецтрибуналу, аби притягти росію до відповідальності за всі військові злочини, що вона коїть в Україні — про це Володимир Зеленський говорив під час свого виступу на засіданні Генасамблеї ООН. Саме тому

у росіян крутило в носі й вони аж зі шкіри вилазили, аби не допустити виступу Зеленського в онлайні. Вимагали, аби президент України приїхав особисто до Нью-Йорку, добре знаючи, що на сьогодні це неможливо, а інакше — виступ заборонити.

Цю вимогу підтримали ще аж 6 країн із пулу залежних від російських грошей, так що пропозиція не пройшла. До слова, Україну в ООН на цій сесії представляла делегація на чолі з міністром закордонних справ Дмитром Кулебою. Напередодні виступу президента Кулеба анонсував теми, які буде озвучено на Генасамблеї.

«У нас є дві великі теми, які ми обговорюємо. Перша — це

створення спеціального трибуналу для притягнення Росії до відповідальності за вчинення злочину агресії. Друга — запровадження компенсаційного механізму — для компенсації завданих Україні збитків за рахунок російських грошей, заарештованих у світі», — пояснив міністр.

За словами Кулеби, йдеться не лише про золотовалютні резерви Росії, а й про інші активи, наприклад нерухомість. Він підкреслив, що це одна з наскрізних тем двосторонніх переговорів.

До того ж у США українська делегація буде проговорювати питання щодо визнання росії державою — спонсором тероризму. Як зауважив Володимир Зеленський після шокуючих подій на Харківщині: «Ми не просимо людей визнати терористами, ми просимо терористів визнати терористами. Вони такими є. Вони це зробили».

Ну а статус країни-ізгоя росія вже як 200 з гаком днів набуває з космічною швидкістю. Цими днями Великобританія віддала останню шану королеві

Єлизаветі II, котра спочила в мирі 8 вересня у віці 96 років в шотландському замку Балморал. На похорон королеви у Вестмінстерському абатстві прибули провідні світові лідери. Україну представляв прем'єр-міністр Денис Шмигаль і перша леді Олена Зеленська. На похорон не запросили представників лише 9 країн, серед них — і росія з білоруссю. Що там говорити, якщо путіну, який раніше хамовито примушував чекати себе на міжнародних зустрічах, минулого тижня добряче збив пиху Ердоган, потім примусив чекати президент Киргизстану. А тоді ще й прем'єр-міністр Індії вичитав за розв'язання війни проти України.

Не краще ставлення й до самих росіян у світі. На сьогодні уряди Латвії, Литви, Естонії і Польщі заборонили громадянам цієї країни в'їжджати на територію своїх держав з туристичними шенгенськими візами. Швейцарія зупинила спрощену видачу віз для росіян. Хоча ця держава не є членом ЄС, проте росіяни є ізгоями й для цієї країни.

Не відводьте погляд — це обличчя російської окупації

Реакція світу не забарилася. Це той випадок, коли здається, що вже бачив усе, але виявляється, що рашистським нелюдам є куди пробивати дно. Акаунти представників американської та європейської дипломатії минулого тижня просто палили від гніву й обурення. Ось лише декілька цитат звідти.

«Повідомлення про масове поховання 440 чоловіків, жінок і дітей в Ізюмі, Україна, розбивають серце і повинні активізувати нашу підтримку хоробрим українцям, які прагнуть звільнити свою батьківщину. Ми підтримуємо Україну в пошуку відповідальності за ці злочини», — написав держсекретар США Ентоні Блінкен на своїй сторінці у Twitter.

«Ми найрішучіше засуджуємо ці звірства, — пише верховний представник ЄС із закордонних справ Жозеп Боррель. — Загарбницька війна Росії проти України залишає по Україні слід крові та руйнувань. Тисячі мирних жителів уже були вбиті, багато інших піддалися тортурам, переслідуванням, сексуальному насильству, викраденню або насильницькому переміщенню. Цю нелюдську поведінку російських військ, повне нехтування міжнародним гуманітарним правом і Женевськими конвенціями, необхідно негайно припинити».

А це твіт прем'єрки Естонії Каї Каллас: «Коли з'являються зображення зі звільнених українських територій, таких як Ізюм, не відводьте погляд. Це обличчя російської окупації: міста перетворені на братські могили. Україна вміло та рішуче використала нашу військову допомогу. Україна може виграти, якщо ми будемо її підтримувати». До цього закликав і президент Литви Гітанас Науседа. «Черговий доказ російської жорстокості — відкриття масових могил і катівень в Ізюмі. Окупанти сіють нещастя та смерть скрізь, де з'являються. Вони роблять це сьогодні, зроблять і завтра», — написав він.

Міністр закордонних справ Латвії Едгарс Рінкевичс заявив, що масові поховання в Ізюмі доводять те, що Росія є терористичною державою, тому важливо посилювати проти неї санкції.

Ну а для аналітиків американського Інституту вивчення війни (ISW) масові цивільні поховання і катівні в Ізюмі стали підтвердженням того, що звірства у Бучі не були унікальними. Це типова поведінка російських окупаційних військ в Україні. Представники країни-агресора натомість вдалися до вже традиційної тактики брехні: вони там нічого не робили, а поховані українські військові — ледь не вияв «людяності рашистів», бо вони ж нібито поховали загиблих, яких покинула українська армія.

Гроші на війну і на тепло в оселях

А Україна живе — попри війну. Хоча війна при цьому вносить корективи у всі сторони буття, і в фінансову зокрема. Минулого тижня Кабмін схвалив проект держбюджету на наступний 2023 рік. Через війну мінімальну зарплату та прожитковий мінімум не збільшили й лишили на рівні 6 700 грн та 2 589 грн відповідно. Натомість на безпеку та оборону уряд заклав левову частку бюджету — 1 006 млрд грн. Під соціальний захист та соціальне забезпечення заборнювали 408,9 млрд грн. Освіта та медицина отримають фінансування у розмірі 155 млрд та 175,5 млрд гривень відповідно. Ще 6,8 млрд передбачено на підтримку ветеранів війни. Для територій, що зазнали впливу військової агресії урядовці заклали 23,9 млрд грн, ще 19,4 млрд грн — на ліквідацію наслідків війни.

Згідно з цим проектом, ПДФО військових має залишатися в бюджетах громад. Для Полтавщини таке рішення надзвичайно важливе. «Наша

область розмістила в себе багато військових частин і підрозділів тероборони, — пояснює голова обласної ради Олександр Біленький. — Більшість наших громад утримують підрозділи територіальної оборони, деякі — розташовують військові підрозділи ЗСУ. Ми закуповуємо нашим захисникам одяг і взуття, укомплектовуємо та закупляємо необхідний для служби інвентар й засоби захисту/ураження. Також Полтавщина прийняла понад 250 тисяч людей, евакуйованих з прифронтових регіонів. За цим показником ми входимо до топ-5 областей, що прийняли найбільшу кількість ВПО. Це, а також загальна соціально-економічна ситуація в країні, спричинили зростання навантаження на місцеві бюджети. Громади можуть нормально функціонувати та розмішувати ВПО, зокрема, завдяки ПДФО з заробітних плат військових».

Далі мовою цифр: із січня по серпень 2022 року усі громади області отримали понад

1,3 млрд грн фактичних надходжень до бюджету саме за рахунок ПДФО військовослужбовців. Торік за цей же період сума склала лише 348 млн грн, тобто була меншою у 3,5 раза.

Олександр Біленький пояснює, що ці кошти перекривають дефіцит місцевого бюджету й дають можливість громадам й далі вкладати кошти у обороноздатність, фінансувати підрозділи тероборони, підтримувати захисників та тримати додаткове навантаження, пов'язане з війною. «Це надзвичайно важливо, — додає Олександр Юрійович. — Адже Полтавщина межує з Харківщиною, де простягається лінія фронту. Від нас до «нуля» подекуди 150 кілометрів. Наші шпиталі приймають поранених, а наша інфраструктура переформатувалася для потреб бійців».

Наразі обласна влада переймається тим, аби опалювальний сезон 2022/23 років пройшов без форсмажорів. По можливості. Він однозначно буде складним, зважаючи на те, що ворог підступно цілить по об'єктах інфраструктури в усіх регіонах. Яскравий тому приклад — удари по Зміївській ТЕЦ, нещодавній «приліт» біля Південноукраїнської АЕС та зруйнована ще влітку теплоцентраль у Кременчуці. Проте ми обов'язково вийдемо переможцями і з цього випробування. Тим більше, що депутати обласної ради мають найближчим часом зібратися на сесію, аби вирішити проблему комплексно і закласти необхідні кошти на випадок НП, аби у разі потреби оперативно ліквідувати наслідки аварій та ворожих влучань.

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА

До річниці звільнення Решетилівщини: як виганяли нацистів із рідної землі і відбудовували край

23 вересня 1943 Решетилівку визволили частини 5-ї та 7-ї гв. повітряно-десантних дивізій, 20 гвардійського стрілецького корпусу, 4-ї гвардійської армії складі 18,21,29 гвардійських повітряно-десантних полків, 53-я авіадивізія далекої дії, 5-го авіакорпусу далекої дії, 121-го окремого батальйону зв'язку. Селище майже повністю лежало в руїнах. Так на Цибулівці вціліло лише 2–3 хати. Німці, які палили там будинки, разом із спорудою спалили живцем Явдоху Новохатко, яка не давала зруйнувати власний будинок. З 22 по 25 вересня тривали бої на терені нашого району.

Після визволення Решетилівки від німецьких окупантів розпочалися мобілізаційні заходи. Польові військомати нашвидкоруч мобілізували юнаків та чоловіків. Значна частина з них була зовсім непідготовлена, практично беззбройна — одна гвинтівка «Мосінка», 3–5 патронів на 5–10 чоловік, одягнених в чому попало при повній відсутності плавзасобів. У складі так званих підрозділів їх кинули на форсування Дніпра, під прицільний вогонь з кулеметів та гармат ворога. Радянські командири та політпрацівники дивилися на них як на зрадників та дезертирів, котрих треба було провчити, примусити кров'ю спокутувати перебування в окупації, де вони працювали на ворога. Для переважної більшості з них цей бій був останнім. Очевидці говорили, що Дніпро був червоним від крові наших солдат. Сотні з них полягли в Долині Смерті за Дніпром на Кіровоградщині (нині Кропивницький). Про це все правдиво і гірко розповів наш земляк, Шевченківський лауреат, письменник Олексій Максимович Дмитренко в книзі «Пам'ять Долини Смерті». Загалом по мобілізації у діючу армію з території Полтавщини у 1943–1944 рр. було призвано 154 тисячі чоловік.

25 жовтня 1943 року Указом Президії Верховної Ради СРСР за мужність, відвагу і героїзм, виявлені під час форсування Дніпра, уродженцю села Піщане, підполковнику Луці Миновичу Дудці, першому з наших краян було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Всього декілька днів, вже полковник-Лука Дудка, не дожив до перемоги — 25 квітня 1945 року загинув в одному з боїв на підступах до Берліну. Пізніше Героями стали наші земляки І.І. Арендаренко, І.Л. Олійник, К.Д. Корячко, П.В. Поправка, В.Ю. Бондаренко.

На території Решетилівського району відновили

Районний будинок культури, 1945 рік.

роботу всі 88 колгоспів. З них 8 решетилівських. Навесні 1944 року колгоспники вивели власних корів, які залишилися, на польові роботи. Читаючи шпальти того часу Решетилівської газети «Колгоспник» ми знаходимо, що: «13 серпня 1944 року на вивезенні хліба державі колгоспники артіль імені Енгельса включили в тягло своїх корів. Марія Голуб та Тетяна В'язовська власними коровами перевезли за один оборот на станцію Решетилівка 520 центнерів хліба». Згідно іншої замітки дізнаємося, що колгоспниця із села Шкурупії Одарка Макарівна Овсій з початку року виробила своєю коровою 130 трудоднів, лише за весняні три місяці коровою виорала 3,9 га, заволочила 11 га. Так само її односельчанка Марія Горулько.

По Решетилівському району, по кожній організації та колгоспам складали акти, в яких були підраховані збитки нанесені Решетилівському краю, які становили 2,110,203,325 карбованців. Відповідні данні знаходяться в ДАПО (Державний Архів Полтавської області) та в КЗ «Краєзнавчий музей Решетилівської міської ради Полтавської області».

Як і повсюди на Полтавщині так і на Решетилівщині розпочали збір коштів у фонд оборони на будівництво ескадриль літаків «Полтавщина — переможцям» — 941 тис. крб та танкової колони «Визволення Полтавщина» на яку зібрали 1 мільйон 213 тисяч 280 крб. Загалом цифри вражають від часу вигнання окупантів і до остаточної Перемоги від мешканців Полтавщини поступило добровільних пожертвуваль у фонд оборони понад 150 млн крб. багато золотих речей та інших коштовностей. Населення передавало гроші, а нерідко і родинні коштовні реліквії, під час проведення мітингів та інших публічних заходів. Так для прикладу учениця 1-го класу Хрещатівської

Свій громадянський обов'язок виконували на своїх роботах місцеві робітники та селяни. Докладаючи великих зусиль наші земляки намагалися забезпечити роботу фабрик та заводів задля першого випуску майбутньої чергової сировини. Поставляли до армії велику кількість різних продуктів.

школи Олександра Травень внесла на потреби армії 130 крб на танкову колону. Маленька Сашка вчилася на відмінно та й ще й приймала участь у художній самодіяльності.

Загалом у фонд армії було віддано 4200 пудів зерна, 102 тис. яєць. З ініціативи штабу піонерської організації Решетилівського райкому комсомолу в області широко розгорнулася кампанія по збору коштів на танкової колони «Піонер Полтавщини». В 1943 році жителі району з власної ініціативи громадян передплатили і внесли на другу військову позику 613 тис. крб, у 1944 році, на 3-тю військову позику 631 тис. крб, у 1944 на 3-тю військову позику — 4620 тис. крб. Вже через рік всі підприємства Решетилівки почали випускати власну продукцію. Серед них артіль «Взуття», шкірзавод, торфоартіль (розташовувалася між селами Михнівка та Фрунзівка (нині Капустяни)) та маслозавод. Німецькі окупанти при відступі з Решетилівки зовсім зруйнували маслозавод, а обладнання вивели з ладу. Але завдяки ініціативі робітників маслозавод вже на третій день після визволення селища став виготовляти продукцію в основному для потреб армії. Високих показників добився і шкірзавод. За перші три місяці було виготовлено понад 5 тис. кв. дециметрів сириці, юхти та хрому. 31 січня 1944 року відновили роботу вишивальні цехи художньо-промислової артілі ім. Клари Цеткін. До речі, це єдине

підприємство, яке не працювало під час окупації. В тому річ, що на передодні окупації голова правління артілі Данило Панасович Плужник наказав працівникам розібрати все майно та сировину по домівках. Звісно, вороги йому цього не подарували — разом з іншими підпільниками він був страчений.

Що цікаво, 1 березня 1944 року було укладено договір про соціалістичне змагання Решетилівського району з Великобагачанським. Водночас із відбудовою колгоспів і різних підприємств проводилася значна робота по ремонту і будівництву громадських приміщень та хат колгоспників. У через 6 місяців після визволення у селищі було відремонтовано 228 хат колгоспників, більшість приміщень для колгоспної худоби та зерносховище.

Відбудовуючи господарство, трудівники Решетилівщини відзначалися високопродуктивною працею, серед них бригадир Решетилівської МТС П.С. Пендюра, який у 1944 році трактором ХТЗ виорав 2317 га при завданні 868 га, тесляр колгоспу ім. Енгельса М. Христуся, колгоспники артілі «Червоний Перекоп» з села Прокопівка Г. Пироженко, О. Коваленко, О. Федій, які щоденно виконували норму на 200 %. Але не було все так гладко — в тому ж році в Решетилівському районі стався великий падіж коней та ВРХ, під час якого загинули сотні голів, через недостачу запасів кормів.

У липні 1944 року робітники швейпрому та артілі «Взуття» нашого селища активно допомагали колгоспам нашого району у збиранні врожаю. Щоденно після 6-ї години вечора виходили у поле косарі Пилип Запорожченко, Федір Пальчик, Павло Мордик, Іван Асаул, Іван Убийвовк, Іван Біда. Наввипередки в'язали снопи жінки та дівчата кравецької артілі Марія Яременко, Марія Нориця, Настя Совгіря, Віра Таранець, Марія Дігтяр, Катерина Джулай, Ольга Семикоз та інші.

Допомогу фронту відбувалася й по лініях шефських зв'язків з полками та дивізіями. Набували розмаху збір подарунків для солдат, посилення делегацій на фронт, допомога трудових колективів тилловими шпиталями. Уже через тиждень після вступу радянських військових частин до Полтави було створено обласний комітет з обслуговування хворих та поранених військових, першочерговим завданням якого стало розміщення і облаштування передислокованих на Полтавщину 10 евакошпиталів. Над кожним шпиталем опікувалися від 3 до 5 організацій — це колгоспи, підприємства, школи. Масового значення серед населення набуло донорство.

Свій громадянський обов'язок виконували на своїх роботах місцеві робітники та селяни. Докладаючи великих зусиль наші земляки намагалися забезпечити роботу фабрик та заводів задля першого випуску майбутньої чергової сировини. Поставляли до армії велику кількість різних продуктів. Так тільки картоплі з урожаю 1944 року було відправлено 1690 тон.

І в наступному 1945 році в решетилівському районі не припинявся збір коштів для фронту. Так 11 лютого 1945 року призовники нашого краю зібрали і внесли 34179 крб. на побудову авіаескадриль «Призовник Полтавщини», а учні шкіл Решетилівщини 31386 крб. — на побудову літака «Піонер Полтавщини». Наступні роки ознаменувалися подальшим піднесенням господарства і культури Решетилівки. Тільки протягом 1945 року в районі було відбудовано і працювали 45 шкіл, з них 5-середніх, 10 семирічних, 30 початкових. У школах навчалось 7029 учнів. Було відроджено 289 ферм, збудовано близько 4000 хат і близько 150 колгоспних будівель.

Також ж звичайною бачиться і новітня відбудова України — після вигнання рашистів із нашої землі!

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

«Ми не просто відпускаємо ліки, та й аптека – це не магазин, а заклад охорони здоров'я»

Українці декілька років як звикають до «свого» сімейного лікаря, з яким укладають декларацію, до котрого звертаються за найменших симптомів нездужання. Для Заходу сімейна медицина не в новину, нині нормою життя там стає ще й «свій» фармацевт. Саме він консультує щодо здорового способу життя та харчування, вакцинації й навіть з питань планування сім'ї. А ще «свій» фармацевт навчає, як правильно користуватися тонометром чи глюкометром, іншими медичними гаджетами, опікується пацієнтами з хронічними хворобами. І це далеко не повний перелік функцій, які виконує «свій» фармацевт». Тобто аптека на Заході — це не магазин, куди йдуть за пляшкою мінералки чи презервативами, а заклад охорони здоров'я. За таким принципом уже який рік у Решетилівській громаді працює аптечна мережа Олени Гудзь. Про один із цих закладів — аптеку №1 і про команду людей, які живуть за правилом «не нашкодь», ми й хочемо розповісти.

Про магію слова «фармацевт» і родинні династії

Тож знайомтеся: завідувачка аптеки — Оксана Куян, фармацевти — Катерина Єрьоменко та Альона Пархоменко, асистент фармацевта Оксана Керекелиця. Напевно, що ви знаєте їх у обличчя, якщо заходили до цієї аптеки, що знаходиться у Решетилівці навпроти Ощадбанку, за знеболюючим чи жарознижуючим, купували мікстури чи вітаміни або ж отримуєте саме в цьому закладі такий необхідний для повноцінного життя інсулін. Ці чотири жінки різні за віком, мають різні долі, проте поєднує їх одне — любов до професії. Її, до слова, теж обрали з різних причин і під впливом різних обставин. Оксана Куян та Катерина Єрьоменко вирішили вивчати фармацію ще в школі. Оксана — у 9 класі, Катя — ще у 5-му. Остання зізнається, що обрала фах, навіть не зовсім розуміючи, що означало слово «фармацевт» — спокусилася його милозвучністю. Проте обоє дівчат, аби здобути омріяний фах, готувалися ретельно й серйозно, винаймали ще у школі репетиторів, аби вступити до вишу. Оксана обрала для навчання Харків, Катерина — Запоріжжя і виш, де свого часу навчалася й директорка аптечної мережі Олена Гудзь.

До слова, Альона Пархоменко теж здобувала фах фармацевта у Запорізькому державному медичному університеті. Та на відміну від колег, добре знала, з чим матиме справу, адже у аптеці працювали і мама, і рідна тітонька. Жартує, що іншого вибору в неї просто не було й додає, що спеціальність таки обрала свідомо. «Як і мої колеги, мріяла допомагати людям, робити їх здоровими. Проте лікарський фах не дуже приваблював, — зізнається Альона. — Все таки більше подобається працювати з ліками, а не з хворобами».

А от Оксана Керекелиця, найстарша у команді, започаткувала власну родинну фармацевтичну династію. Насправді вона була першою у родині, хто обрав цю спеціальність, а на думку про фармацію наштотувала старша сестричка, котра працювала фельдшером. Проте нині фармацевтами працюють і донька Оксани Василівни, і її зять.

Хто навчався аптечної «алхімії», а хто втівав до Решетилівки від війни

Інколи диву даєшся, яких фінтів викидає доля, аби звести до купи в одному місті й місці абсолютно різних людей, аби створити дружній колектив. Двоє із команди у Решетилівці народилися, інших двох сюди привело різними життєвими стежинами. Оксана Керекелиця вже давно пустила коріння на Полтавщині — родом із Тернопільщини, у Полтаву приїхала відразу після навчання у Львові, за розподілом. Тут зустріла своє кохання, а потім друзі чоловіка переманили подружжя до Решетилівки. До слова, в обласному центрі пані Оксана навчилася чаклувати за другим аптечним столом. Йдеться про виготовлення ліків за рецептами. Свого часу вона працювала у Полтаві в різних аптеках, і в 193-й міжлікарняній, зокрема. Саме цей

аптечний заклад виготовляв ліки для всього міста. «Ця робота дуже багато дала й багато чого навчила, — розповідає Оксана Василівна. — Знаєш дозування, що з цим можна змішувати, що категорично — ні, бо ліки будуть неякісні, сувору послідовність, що за чим додавати у мазі. Дуже подобалася ця робота — сидиш і чаклуєш, перетираєш у ступочці інгредієнти, ніби алхімік. Виготовляли все — настоянки, мікстури, змішували порошки, стерильні розчини, а мазей так взагалі не злічити. Виготовляти ліки — це справжнє таїнство. Колись підробляла у лікарні, в дитячому відділенні, глянула у холодильник, а там на кожній пляшечці, на порошокку — моя етикетка і мій підпис. От після цього відчула ще більше відповідальності».

Катя Єрьоменко потрапила у Решетилівку через війну. Вона родом з Донецька, до нашого міста приїхала ще у 2014-му, коли на Донбасі починався увесь той двіж із недореспубліками. Втікала до родичів у Решетилівку, бо прекрасно розуміла, до чого йдеться. Поступово сюди переїхала вся Катина родина, за ці вісім років освоїлася, прижилася. Розповідає, що спочатку трішки дивувало, коли незнайомі люди на вулицях віталися з нею, дякували за допомогу чи, навпаки, зупиняли, аби запитати поради, що краще дати дитині від застуди, тощо. «Решетилівка дуже гостинна, надзвичайно привітні й доброзичливі люди, у всьому допомагають — і сусіди, і просто чужі люди, — ділиться враженнями фармацевт. — Мені Решетилівка взагалі нагадує курортне містечко. Здається, ніби зараз завернеш за ріг — а там справді море. Спокійне, плинне життя. Після Донецька, де жвавий трафік — дорогами мчать автівки, тротуарами — містяни, а не крокують неспішно, спочатку було складно звикнути до такого спокійного ритму життя. Перший час сумувала за Донецьком, мені постійно хотілося кудись

бігти, бо звикла жити в такому стрімкому темпі й не могла призвичаїтися до спокійного плину. Тепер розумію всі його переваги».

Інсулін та інші життєвонеобхідні ліки заковували попри затримку відшкодування

А зранку 24 лютого Катерина Єрьоменко прокинулася з відчуттям, що війна її і в затишній Решетилівці наздоганяє. «Та бажання їхати далі не було, бо я тут, у Решетилівці, у своєму домі й нікуди з нього не піду», — зауважує Катя. Так само і її колежанки — з рідного міста не поїхав ніхто, лишилася вся команда, хоча жінки, як і всі, переймалися долею власних родин і своїх маленьких діток. Тож цілком могли зібрати валізи, як чимало земляків, і поїхати вглиб країни чи взагалі за кордон. Зазвичай жінки працювали позмінно, по двоє. 24 лютого якраз була зміна Альони Пархоменко. Проте того ранку й наступні декілька тижнів на роботу виходили всі, працювали без вихідних, підставляючи плече допомоги одна одній, підтримуючи колег. Як самі говорять, фактично тримали у Решетилівці свій власний, фармацевтичний фронт. «На початку зміни стояла величезна черга, — згадує Альона той перший ранок повномасштабного вторгнення. — Люди були в паніці й заспокоїти їх було неможливо, бо всі не розуміли, що буде далі, що купувати і чим запасатися і як все буде далі, чи працюватимуть аптеки і будуть хоч якісь ліки. Було важко психологічно. Бо потрібно працювати з холодним розумом — тобто бути уважною, якщо прохали щось порекомендувати, дати правильну пораду і продумати, що потрібно на той чи інший випадок».

Завідувачка аптекою Оксана Куян згадує, що у перші тижні з ліками було скрутно, траплялися перебої, оскільки переважна більшість фірм-постачальників у перші тижні повномасштабного вторгнення взагалі не працювали. Натомість фармацевти лишалися на робочому місці фактично до останнього клієнта. «Усвідомлювали, що у родині повинен бути певний запас ліків, особливо коли йшлося про людей із хронічними захворюваннями, яким медичні препарати буквально життєво необхідні щодня. Зрозуміло, що вони прагнули перестраховатися — купували необхідні ліки із запасом на той випадок, якщо доведеться надовго лишатися в укриттях. Усвідомлювали, що й нам загрожувала небезпека, та переймалися відвідувачами й тим, що ми зараз потрібні людям».

Не забували фармацевти і про соціальну складову своєї

роботи. Йдеться насамперед про забезпечення дорогим інсуліном діабетиків, вартісними ліками чорнобильців та медикаментами у рамках державної соціальної програми «Доступні ліки». Без цих препаратів містяни не лишилися навіть тоді, коли бракувало інших медикаментів. Оксана Куян розповідає, що інсулін та решту життєвоважливих препаратів для пільгових категорій заковували попри ризик, адже відшкодування від держави у перші місяці затримувалося. Та йшлося про здоров'я й навіть життя людей. «Ми ж не просто відпускаємо ліки, та й аптека — це не магазин, а заклад охорони здоров'я. От про нього й дбали, а не про прибутки», — додає завідувачка.

Акцент на здоров'я своїх земляків робили й до війни, і зараз фармацевти аптеки №1 працюють за цим же принципом. Тому на запитання, що категорично не продадуть своїм відвідувачам, навіть розуміючи, що втрачають кошти, майже в один голос констатують: антибіотики та рецептурні препарати. А тому фармацевти у аптеці, що напроти будівлі Ощадбанку, частенько направляють своїх клієнтів на консультацію до лікаря і попереджають про шкоду від самолікування. «Самолікування, на жаль, дуже розповсюджене, — констатує фармацевт Альона Пархоменко. — Всі користуються інтернетом і добре вміють ставити собі «діагнози». Проте краще звернутися до свого сімейного лікаря, якому довіряєш, і лікуватися якісно. Самолікування небезпечне тим, що можна поставити собі невірний діагноз, «знайти» не ту хворобу, а відтак і лікуватися не тими препаратами й не тими дозами. Взагалі будь-які ліки, навіть «найбезпечніші» можуть стати неабиякою небезпекою для людини, якщо використовувати їх не за призначенням».

У минулі роки аптечна мережа відправляла ліки нашим захисникам на передову. Ця опція була, так би мовити, за замовчуванням. Нині команда фармацевтів так само допомагає решетилівським волонтерам збирати препарати на фронт, дістають дефіцитні й дороговартісні ліки, роблять свій посильний внесок у таку бажану й довгоочікувану перемогу. До речі, минулих вихідних вітчизняні фармацевти святкували своє професійне свято. Щиро вітаємо з цієї нагоди дружню команду-мрію аптеки №1 та їхніх колег у Покровському і аптечному пункті, що в Центральній лікарні. Зичимо успіху, аби ваші фахові знання додавали здоров'я мешканцям громади, грамотні рекомендації сприяли якнайшвидшому одужанню, а ви були в пошані у відвідувачів. Та головне — миру й перемоги усім нам!

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам сіно лугове, різнотрав'я, мішками в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Продам картоплю для їжі та посадкову. Доставка. Тел. 096-252-95-36, 099-337-39-17

■ Куплю зерно або зерновідходи на корм. Тел. 063-849-93-40

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю кнура, теля. Тел. 095-914-64-97

■ Продам червоно-рябу теличку з-під гарної корови. Вік 3 тижні. Тел. 095-322-14-49

■ Подарую цуцика дворняжку. Тел. 066-941-87-83

РІЗНЕ

■ Куплю електродвигун (можна неробочий). Тел. 063-849-93-40

■ Продам автомобіль ВАЗ 2110 після капітального ремонту. Тел. 066-693-64-00

■ Куплю будинок для себе в селі Сухорабівка, Шили, Остап'є в межах 200 тис. грн. Тел. 068-478-91-23

■ Продам земельну ділянку або здам в оренду. 60 соток. Тел. 095-60-15-853

■ Шукаю людину, яка допоможе по господарству за договірну оплату. Або порядного чоловіка із проживанням. Тел. 095-60-15-853

■ Продам зернотрактор, кукурудзолушницю, редуктор, вод. насос, електродвигун. Тел. 095-914-64-97

■ Куплю газовий балон великий (можна неробочий). Тел. 095-914-64-97

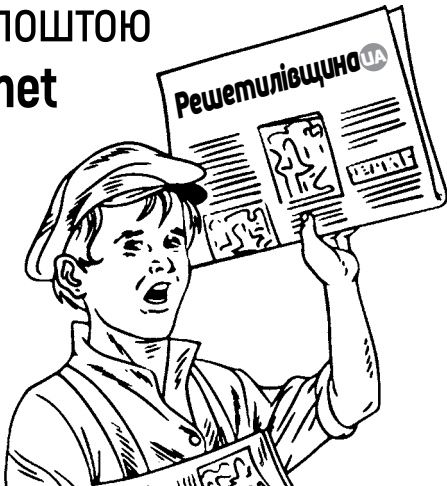
■ Здам в оренду леса будівельні (легкі, робоча висота до 7,5). Тел. 050-405-32-65

■ Продам електроінструмент для обробки по дереву. Тел. 095-914-64-97

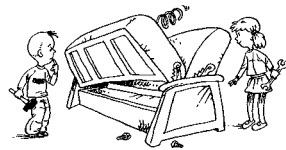
■ Продам дрова сухі, 4 куб.м. Тел. 095-561-31-81

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером телефону
050-675-07-36

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковбанка. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

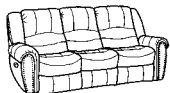
Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

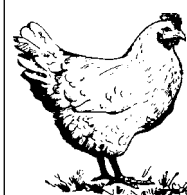
Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку. Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу. Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени. Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Із перших днів війни наш земляк Андрій Горобець допомагає забезпечувати військових обладнанням та технікою. **Прохання всіх небайдужих долучатися до зборів.** Кожна гривня допоможе закрити потребу. Картка для благодійних внесків:

4441 1144 5667 6665

Шостий відділ Полтавського РТЦК та СП проводить **відбір кандидатів для проходження військової служби за контрактом у військових частинах ДШВ, частин ССО, морської піхоти та інших військових частин Збройних Сил України.**

Відбір кандидатів віком від 21 до 27 років, які не проходили військову службу, придатних за станом здоров'я, не судимих, розвинутих у фізичному відношенні. Дані громадяни окрім стабільного та гідного грошового забезпечення матимуть можливість бути направлені за кордон для набуття навиків та вивчення озброєння та техніки закордонних зразків.

Більш детальну інформацію ви зможете дізнатися в шостому відділі Полтавського РТЦК та СП за адресою:

м. Решетилівка, вулиця Шевченка, 25 або за телефоном 2-14-70; 066-988-33-37.

Начальник шостого відділу Полтавського РТЦК та СП підполковник С. НОВОСЕЛЯ

Центр видачі одягу
для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Пн-Пт- 10.00-16.00
Сб- 10.00-13.00
Нд- вихідний

Решетилівський центр прийому/видачі продовжує збір речей для тимчасового переміщених людей.

Потреби:
· чоловічі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки, бейсболки, макасини, капці;
· жіночі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки,
бейсболки;
· рушники;
· матраци;
· постільна білизна;
· подушки;
· ковдри;
· пледи.

Потрібні речі можна приносити до міського Будинку культури, де діє пункт прийому/видачі одягу для тимчасово переміщених осіб.

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Скринька для прийому купонів розміщена за адресою: вул. Покровська 2/5. Книжковий кіоск, 1 поверх, торговий дім, де розташований магазин «Аврора».

ПОРАДИ

Без сюрпризів: готуємо авто до експлуатації восени

Чимало водіїв вважають, що автівку слід ретельно готувати лише до зими. Але й осінь приховує свої «пастки». Як підготувати авто до осені, щоб не мати з машиною проблем на дорозі, радять експерти.

Слід розуміти, які зміни погоди чекають на нас восени: раніше починає темніти, стає більш волого й слизько, частіше доводиться використовувати різні електроспоживачі. Тому, якщо ми хочемо, щоб авто довше служило, під час підготовки до осені треба дотримуватися низки правил.

Оглянути лакофарбове покриття автівки. Якщо на ньому з'явилися якісь сколи чи майже непомітні тріщини, то волога додасть клопоту, корозію потім важче буде прибрати.

Добре вимити авто. Місця під гумою, дощовиками, арками, куди за літо набивається пил і болото, від тієї ж вологи теж можуть гнити. Тому краще все це вимити. Розібрати, зняти підкрилки, заїхати на мийку, де можна вимити днище і все добре почистити. Таким чином восени можна зменшити ймовірність корозії.

Подбати про скло. Воно завжди має бути сухим і чистим. Скло часто запотіває — або від пошкодження гуми або й просто так. У цьому разі на ньому з'являється плівочка. За гарної погоди її не видно, але коли збільшується волога всередині автомобіля,

скло швидко «затуманюється». Тому експерти радять добре очистити скло в салоні авто, можна зі спецзасобом.

Килимки. Ганчіркові замінити на гумові. Або ж гарно випрати та висушити, а під низ покласти плівку, щоб відштовхувала вологу.

Перевірити справність системи кондиціонування й опалення. Коли температура падає, скло в авто починає запотівати, погіршуючи водієві огляд. Тому краще подбати про це завчасно. Зараз ми майже не використовуємо пічку, але згодом настануть холоди і всі кинуться на СТО, створюючи черги.

Колеса. Восени стає більш слизько, частіше випадають дощі, рух ускладнює мокре листя, пісок. Якщо колеса зношені, автівку важче буде зупинити. Краще перевірити

протектори на наявність надривів, розривів завчасно. До того ж тиск у шинах може «скакати», адже температура повітря в цей період може з плюсової різко змінитись на мінусову і навпаки.

Гальма. Якщо чути рипіння або інші звуки, наприклад коли потрапив пісок, краще перестрахуватись і перевірити гальма на СТО, зокрема і гумові шланги, які йдуть до гальм. За літо вони можуть розтріскатись, тому краще замінити. Також слід перевірити колодки.

Світло. Восени темніше раніше і швидше, тож частіше доводиться їздити з увімкненим світлом. Тому треба перевірити повороти, стопи, протитуманний ліхтар, ближнє — дальнє світло (його треба також і відрегулювати, щоб не сліпити інших учасників дорожнього руху).

СТРАВА ТИЖНЯ

Сирні пончики

Інгредієнти: 160 г борошна, 1 склянка кефіру, 4 яйця, 200 г кисломолочного сиру, 5 ст. л. цукру, 1 ч.л. соди, дрібка ваніліну, рослинна олія для обсмаження, цукрова пудра за смаком.

Яйця збиваємо з цукром до утворення світлої піни. Невеликими порціями додаємо перетертий кисломолочний сир, ванілін та ретельно перемішуємо суміш.

До сирно-ячної маси додаємо половину кефіру. Решту кефіру посипаємо содою та перемішуємо, доки кефір не підніметься.

Додаємо другу частину кефіру в тісто, всипаємо муку, перемішуємо. Тісто повинно вийти густим та ніжним.

У пательні або фритюрі нагріваємо до кипіння соняшникову олію. Викладаємо сирні пончики в розпечену олію. Для цього столову ложку змочуємо у воді, набираємо тісто і мокрим пальцем знімаємо пончик у киплячу олію.

Для формування бублика мокрими руками створюємо ковбаску з тіста та з'єднуємо краї. Під час смаження пончики збільшаться, стануть гладенькими, пухкими та рівними.

Смажимо пончики на маленькому вогні до утворення золотистої скоринки. Готові смаколики викладаємо на паперові серветки, посипаємо цукровою пудрою та частуємо близьких.

Паливо. Якщо у вашій автівки дизельний двигун, то краще вже поступово переходити на зимове паливо, яке не загусає за мінусових температур.

Підготувати зимові шини. Краще нехай будуть наготові, бо коли вже вдаять морози, буде пізно, шиномонтажі будуть забиті, в магазинах чи інтернет-магазинах вже може не бути шин у потрібному розмірі. Тому краще завчасно перевірити ті, що у вас вже є — чи вони ще годяться для використання або ж слід придбати чи замовити нові. Нині й ціни менші, і вибір ширший. Якщо

є і запасні диски, на яких буде гума, то краще вже все зібрати і поставити в гаражі. Підготувати, щоб потім просто перевзути.

І наостанок експерти радять не забути перевірити систему заряджання акумулятора. Навантаження буде більшим (пічка, світло), тому краще перевірити стан самого акумулятора, зарядити його, якщо потрібно, або замінити, щоб у морози вранці він завівся.

Пам'ятайте, вчасна діагностика — безпека на дорозі й відсутність неприємних «сюрпризів» від вашої автівки.

Олександр СТЕПАНЕНКО

Як відмити руки від горіхів

Забули одягнути рукавиці перед тим, як почати чистити горіхи? Не дивно, що руки тепер брудні, адже плоди горіхового дерева залишають плями на шкірі та одязі. Позбутися цієї неприємності можна декількома методами. І перш ніж вдаватися до радикальних способів, варто спробувати натуральні засоби для боротьби зі слідами від горіхів.

Варто почати відмивати руки одразу після чищення горіхів, інакше доведеться вдаватися до радикальніших методів. Наприклад, можна потерти руки лимоном, сирію картоплею, неспілим виноградом або косметичними засобами для скрабування шкіри.

Одразу після чищення горіхів почніть прати речі (футболки, кофти чи кардигани) вручну за допомогою мийних засобів. Намагайтеся терти тканину якомога інтенсивніше, щоб позбутися коричневих плям.

Найімовірніше, що руки не вдасться відразу відмити,

деякий час незначні плями залишатимуться, проте з часом вони самостійно зникнуть.

Натуральні засоби для очищення слідів від горіхів

Відмити руки від горіхів у домашніх умовах можна завдяки натуральним продуктам. Розріжте лимон та натріть половинками, щоб відбілити шкіру. Або зробіть ванночку з піною від рідкого мила та лимонним соком, які допоможуть у боротьбі за чистоту.

Крохмаль зможе знебарвити плями від горіхів. Найкращий спосіб — подрібнити сирію картоплю на маленькій тертці та потримати руки у подрібненій кашці щонайменше протягом 10—20 хвилин. Після цього потрібно протерти зони з плямами старою зубною щіткою або пемзою.

Залишки від забруднення залишатимуться якийсь час,

але згодом пройдуть самостійно. Перевага цього методу в тому, що він підходить для людей, схильних до алергічних реакцій.

Сильніші методи для миття рук

За допомогою перекису водню можна відмити свіжі плями від горіхів. Якщо руки

ще не встигли стати коричневими, протріть ватним тампоном місця забруднення.

Нашатирний спирт має сильний запах, тому варто очистити руки з ним на балконі або у кімнаті, яка добре провітрюється. Вилийте трохи рідини на серветку та протріть місця, на яких залишилися сліди від горіхів. Шкіра має бути без ран — спочатку варто легко протирати, а потім почати терти сильніше.

Мийні засоби для виведення плям не варто використовувати для очищення рук алергікам

та людям, схильним до висипань на шкірі. Якщо інші методи не допомогли, тоді варто спробувати його для боротьби з плямами. Відбілювачі для тканини можуть викликати хімічний опік на шкірі, тому варто двічі подумати перед тим, як вдаватися до найрадикальнішого способу. Варто використовувати цей метод лише у разі необхідності термінового очищення рук (наприклад, перед важливою подією чи святом).

Настя ТОПОЛЯ

КАЛЕЙДОСКОП

ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!

RELIFE.MEDIA

Сукупність кораблів

Голова третього суду

Шанувальник витонченого

Хвойне дерево

Пасмо підводних скель

Сказане для розваги

Злакова рослина

Столиця Італії

Перелік страв

Мусульманський чернець-жебрак

Вінсент ... Гог

Ірина

Молочний продукт

Комаха, що ушкоджує деревину

Гірський масив у Криму

Узвар

Будинок

Автотранспортне підприємство

Прихильниця ідеї анархізму

Рідка кисла приправа

Органію

Рос. телеканал

Штучна мова

Звертання до чоловіка в Англії

Поверх

Шлюпка

Човен Т.Хейєрдала

Склянка

Нім. письменник

Водоспад на Гавайських островах

Частина слова

Група африканських народів

Зодіакальне сузір'я

Пенні

Частина рослини

М'який низький табурет

Монгольський меч

Відщепенець

Основна думка твору

Провінція у Бельгії

З'єднання військових кораблів

КЕ Т Ч У П

О К В А С Т

Л Е П Т А Т

І Л К Л И М

Г А Х И Ж А

Р И Н Г П Е К

А Р А Р К

Ф А З А

Н Ф І А К Р

Т О Р І Л О Т

Д К В І Н Н

У Д І Л О

К Т

В С М

Р І

Ф А С

Л Ю Б О В

О І

Б А Н К Ц

Г І А Д И

А Л Л Е Н

Г А Н А

Д Е В О Н

А Ф І Ш А

Р У К А В Т

К І А

К О К О

К А Н А Р К А

Т У

О Р К

Я К

К У М

Відповіді з №37

Опера П.Чайковського

Кляуза

Нью-... (місто)

Жіноче ім'я

Кухар на судні

Урочистий вірш

Злоякісна пухлина

Франц. кінорежисер

Водоспад на Гавайських островах

Авиалайнер

ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

Хотіла собі набити карту України на плечі, а потім подумала, воно мені зараз треба? Це ж потім прийде́ться домальовувати белгород, ростов, кубань...

— Лікарю, я що безплідний?
— Так.
— Ну, і як я тепер жінці скажу, що наші діти не від мене?

Домовились з чоловіком, що один день він купляє продукти, а на другий — я. Отак і живемо — день їмо, день п'ємо.

В кремлі паніка — дружині Залужного захотілося кедрових горішків.

Жінка, як театр! Сьогодні — комедія, завтра — трагедія, а післязавтра — гастролі.

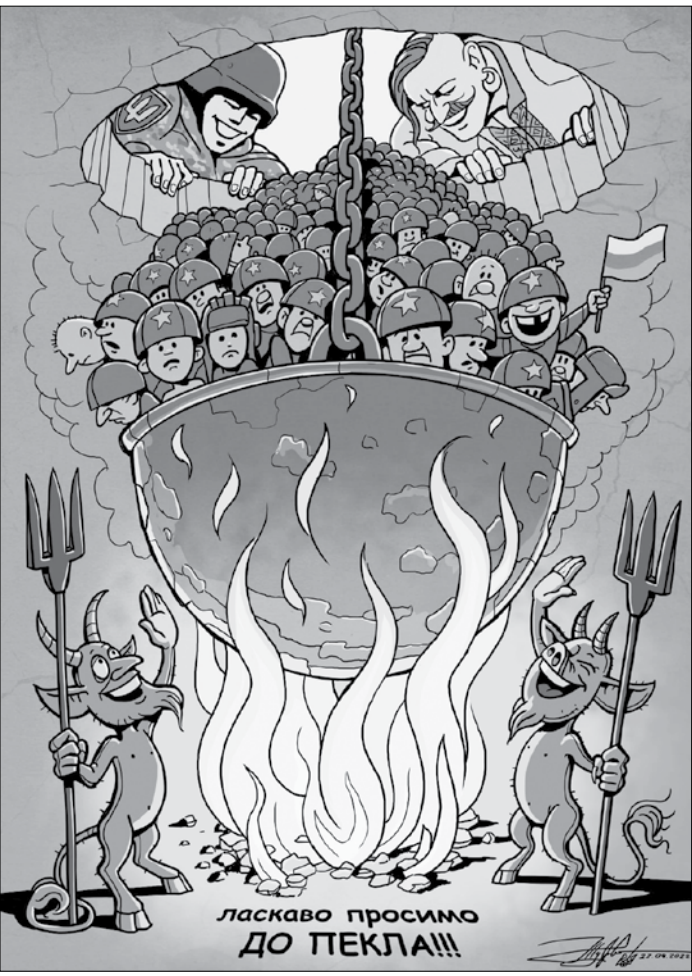
— Ну шо, кохана, сьогодні голова не болить?
— Голова не болить, а от в боці стріляє.
— У тебе цього тижня тільки брови не боліли!

Звісно, приємно чути: «Я тебе кохаю»... Але той звук: «ТРРРР»... Коли тобі банкомат видає гроші, взагалі бомба.

Погода за вікном так і шепче: купи конячок та й поклич подружку.

Лимон дуже корисний для здоров'я... особливо, коли це лимон євро.

— А чому ти не запрошуєш мене додому?
— Ну, у мене там дружина, діти.
— А своєї кімнати в тебе нема?

Гороскоп на тиждень (26.09 — 2.10)

Овен. На цьому тижні потрібно частіше проявляти ініціативу і брати на себе відповідальність, щоб досягти великих успіхів. Важливо зосередитися на поставлених цілях і не дозволяти дрібницям збивати себе з наміченого шляху.

Телець. Фокус уваги на цьому тижні більше спрямований на відносини з близькими людьми. Ви присвячуєте більше уваги тим, кого любите і це допоможе зміцнити вашу зв'язок. У професійному плані тож нудьгувати не доводиться.

Близнюки. Не дозволяйте негативним думкам збити вас з правильного шляху. Правильно розставивши пріоритети, ви зможете зосередитися на важливому. Однак в гонитві за успіхом не варто йти по головах, в деяких випадках амбіції потрібно притримати.

Рак. На цьому тижні потрібно більше прислухатися до підказок внутрішнього голосу і менше до порад оточуючих. Інтуїція може направити на правильний шлях і підказати вірне рішення. Чітко дотримуйтеся плану.

Лев. На цьому тижні ви у центрі уваги. Сприятливий період для зміцнення і встановлення ділових контактів. З'явиться можливість заручитися підтримкою впливових людей. Це час нових знань.

Діва. Вам варто контролювати емоції і зберігати спокій. Колективна робота принесе більше результатів спільній справі, і ви зможете досягти великих успіхів. Розділіть ваші досягнення з близькими.

Терези. На цьому тижні на перший план виходить особистий розвиток. Ви краще усвідомлюєте свої бажання і цілі. У професійній діяльності, приклавши всі зусилля, можна досягти поставлених цілей.

Скорпіон. В даний момент складаються сприятливі обставини, тому робіть найскладніші кроки. На цьому тижні у вас більше шансів домогтися конкретного результату. Оточуючі вас люди підсилюють вашу індивідуальність.

Сгрілець. На цьому тижні потрібно обережно ставитися до прохань про допомогу. Спочатку потрібно реально оцінити свої сили і можливості, щоб не взяти на себе занадто важкий тягар обов'язків. В першу чергу враховуйте власні інтереси.

Козеріг. Цей період стане часом змін. Ви зможете побачити світло в кінці тунелю і зрозуміти, що потрібно зробити для досягнення успіху. Прислухайтеся до підказок інтуїції, вона вкаже вірний напрямок.

Водолій. На цьому тижні Водолії будуть досліджувати свої потенціал. Це допоможе знайти нестандартні способи вирішення проблем і ведення справ. Заручившись підтримкою союзників, ви зможете досягти успіхів.

Риби. На цьому тижні настав час переходити від роздумів до дій. Від вашої активності та ініціативи будуть залежати професійні успіхи. Ви зможете проявити свої сильні сторони і заявити про свої бажання.